

PATHFINDER

číslo 9 ročník 2008

Helfštýn 2008

Niektó ťa vidí...

Oddíl Huroni

DĚTI NA NÁVŠTĚVĚ U HOSPODINA

Řada lidí se domnívá, že víra v Boha patří až dospělým. Obecně rozšířený názor, který říká: „Nechme děti, až dospějí. Pak se rozhodnou, čemu chtějí věřit,“ je stejně naivní, jako kdybychom chtěli před dětmi tajit jejich mateřštinu ve víře, že až dospějí, samy zvolí svůj rodný jazyk. Také lidé kolem Ježíše se domnívali, že Ježíšova přítomnost patří jen dospělým. Ostatně od toho už je krůček k myšlence, že Božímú slovu rozumí jen úzká skupina vzdělanců. Ježíš razantně s tímto elitářstvím nesouhlasil. Naopak, upozorňoval na dětskou bezprostřednost a opravdovost jako na jediné dveře k setkání s Hospodinem. (Mk 10,13–16)

Své dnešní řádky píšu na dětském letním táboře „Jižního kříže“. Červenou nití, která prochází každým zdejším dnem, je téma „stvoření naší Země; pád do hříchu; objevení nutnosti opět se vrátit do ráje“.

V souladu s tématem jsme kus od tábora, nahore na kopci, postavili stan setkávání se Stvořitelem. Každý den v něm vyměňuji interiér. Je v něm židle, stůl a na něm Bible a dále něco, co vás provádí konkrétním stvořitelským dnem. Je to prostor pro rozhovor s Bohem. Stan má jednoduchá pravidla. Je otevřen od rozbřesku po západ slunce a každý do něj smí vstoupit jen sám. Když jsem před týdnem dětem tento stan představoval, věděl jsem, že zítra v něm bude nával. Vždyť kdo by nechtěl vědět, co se v něm ukrývá ☺. Dnes je to již sedmý den, co letmo sleduji stan, a v srdci se raduji z toho, že Hospodin má stále návštěvy. Děti tam chodí v průběhu celého dne, udělají si chvilku, i když by zrovna mohly kopat do míče nebo hrát nějakou hru. Nikdy podruhé jsem už na stan nedělal reklamu, jen v něm vyměňuji interiér. Raduji se z toho, že do něj chodí i děti, které nemají věřící rodiče a na tábor byly pozvány svými kamarády nebo spolužáky. Nevím, co si tam s Hospodinem povídají, vím jen, že za ním chodí rády, že setkání s Hospodinem je pro ně stejně důležité, jako být se svým ešusem pravidelně u naší táborové kuchyně. Nemáme se od nich co učit?

DAWY

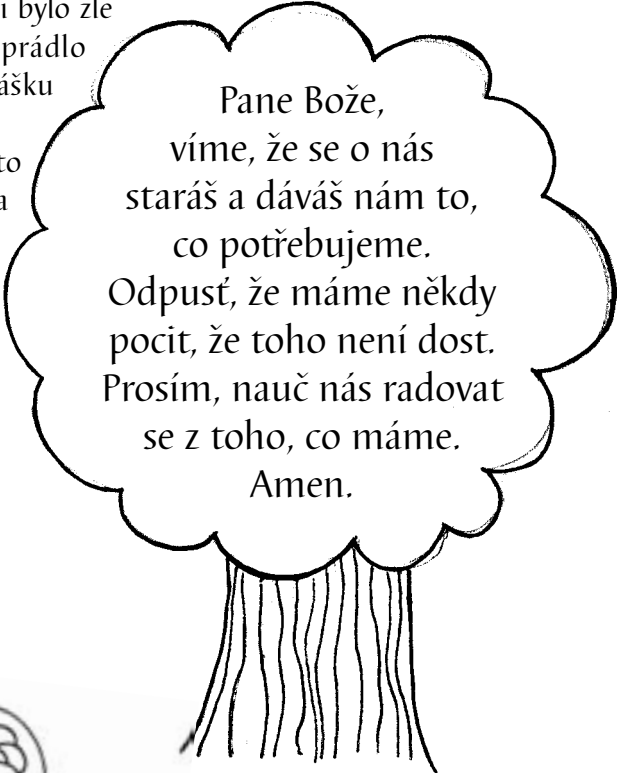
MODLITEBNÍ STROM

Všeho moc škodí. Stane se vám někdy, že jste nespokojení s tím, co máte, a chtěli byste víc? Abych řekla pravdu, u mne je tohle skoro na denním pořádku. Když jsem byla malá, chtěla jsem, aby mi maminka nechávala víc těsta v míse, kterou jsem pak mohla vylízat. Nikdy se mi nepovedlo ji přesvědčit, a proto jsem se rozhodla, že až vyrostu, nebudu tak šetřit.

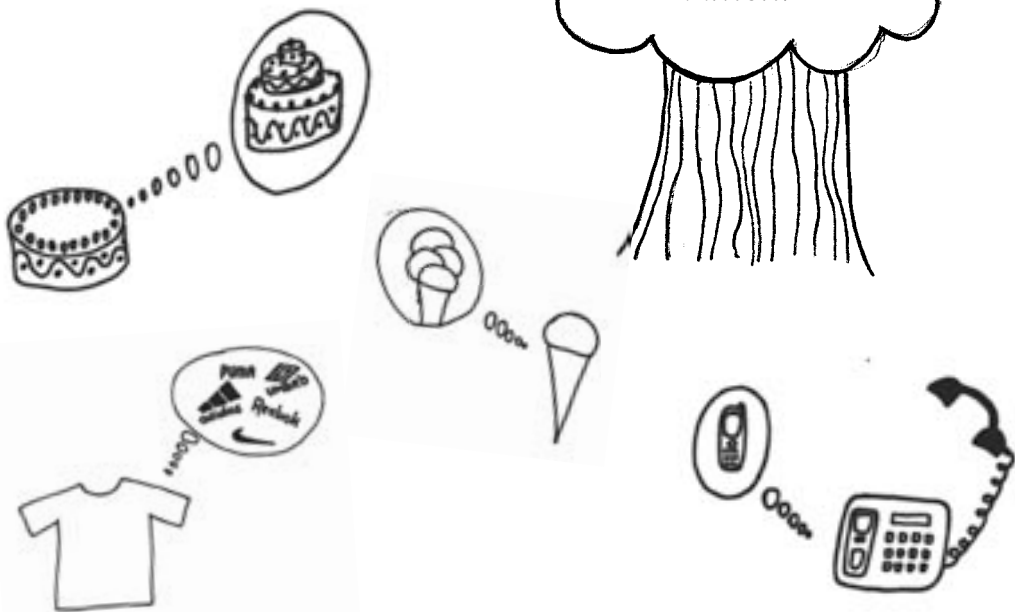
Teď, když už jsem velká, rozhodla jsem se, že si budu dopřávat. Víc a víc! A tak jsem dávala víc cukru do bábovky, víc sýru na chleba, víc zmrzliny do poháru, víc prášku do pračky, hudbu jsem si pouštěla víc nahlas. A jak to dopadlo? Bábovka byla přeslazená, chleba přesolený, ze zmrzliny mi bylo zle (netušila jsem, že to jde), vyprané prádlo mělo na sobě mapy nepoužitého prášku a z hlasité hudby mě bolela hlava.

Teď už vím, že mít víc není vždy to pravé. Jsem ráda, že mě maminka neposlechla, a jsem ráda, že mě někdy neposlouchá Pán Ježíš. Víم totiž, že to dělají, abych se měla dobře. Kéž bych se naučila být spokojená a užívat si toho, co mám.

JADv

Pane Bože,
víme, že se o nás
staráš a dáváš nám to,
co potřebujeme.
Odpusť, že máme někdy
pocit, že toho není dost.
Prosím, nauč nás radovat
se z toho, co máme.
Amen.

HELFTŠTÝN 2008

Akce Helfštýn je mezi pathfindery na Moravě velký pojem. Tentokrát se sjelo 192 účastníků na víkend 23. až 25.

května 2008 pod hrad Helfštýn, aby prožili nová dobrodružství, utužili kamarádství a také si zasoutěžili. Téma letošní akce bylo „Obrazy ze života“. Děti dostaly předem úkol nastudovat pět kapitol Matoušova evangelia a k tomu ještě dvanáct podobenství.

V pátek jsme zahájili program vztyčením vlajky a připomněli si hlavní téma setkání. Sobota dopoledne začala příchodem římského setníka (kamaráda Jendy Buchy), který nám vyprávěl o tom, jak se setkal s Ježíšem a jak mu Ježíš pomohl tím, že uzdravil jeho služebníka.

Pak přišel hlavní host, Matouš – samotný autor evangelia (kamarád Milan Kantor). Nadšeně vyprávěl o tom, co on slyšel od Ježíše a co s ním prožil. Pak Matouš rozdál dětem test, ve kterém si je vyzkoušel, kolik si toho zapamatovaly. Pak je poslal, aby se posilnily na cestu.

Po jídle se děti vydaly pod hrad Helfštýn, kde bylo připraveno třináct stanovišť. Na jednom stanovišti se opět setkaly s Matoušem a na ostatních si pomocí her a soutěží připomněly dvanáct podobností, která Ježíš vyprávěl. Například musely dovést zatoulané ovečky do bezpečí, ulovit si cennou perlu, vyzvednout poklad z pole, uchránit si zapálené světlo atd.

V sobotu večer si mladší účastníci zahráli floorbalový turnaj a starší noční bojovku. V neděli byla připravena soutěž ze skautských disciplín a také soutěž o nejkrásnější kroniku.

Celý víkend byl proložen zpíváním písní, slunečními paprsky, dobrou náladou, kamarádstvím a v neposlední řadě myšlenkami z Bible. Moc děkuji dětem za jejich hezký přístup k programu a respektování pravidel, vedoucím za perfektní pomoc a za to, že byli ochotni věnovat čas službě dětem.

Bohu děkuji za dar přátelství a biblické „Obrazy ze života“, které osloví i mladé lidi.

KS

NIEKTO ŤA VIĐÍ...

Prekázalo vám už niekedy, že vás „niekto“ videl práve vtedy, keď ste si to najmenej želali? A nebolo to práve vtedy, keď ste vedeli, že robíte niečo, čo je zlé? Všetci dobre vieme, že existuje „Niekto“, kto nás stále vidí, stále sa na nás pozerá. Pred ním nemôžeme naozaj nič skryť. Aj keď to často vnímame ako niečo zlé, má to aj svoje výhody. Pretože ten „Niekto“ o nás veľa vie a môže nás chrániť – dokonca aj pred nami samými. Áno, Pána Boha máme brať vážne, lebo Boh nemá rád hriech. Miluje však každého z nás – hriešnikov.

Už ste niekedy niečo počúvali tri dni bezprestania? „Niekto ťa vidí... niekto ťa vidí... niekto ťa vidí...“ Ak nie, mali ste prísť k nám na OSP do Banskej Bystrice. Bolo nás síce dosť, pretože stredná časť Slovenska má veľa miest a oddielov, ale veď predsa „dobrých Pathfinderov a Pathfinderiek sa všade veľa zmestí“. A tak sme sa spolu 23. až 25. 5. 2008 zamýšľali, naučili sme sa, koho sa máme báť, súťažili sme, tešili sa a zabávali, ďakovali sme, hrali sme divadlá, spievali, mali predstavenia, opekali si, bivakovali sme, smiali sa... a to všetko s myšlienkou „Niekto ťa vidí“, ktorá bolo tohtoročnou témou okrskového stretnutia Pathfinderov a Pathfinderiek stredného Slovenska. Okrem skvelých zážitkov sme si odniesli domov, rôzne ocenenia a tričká. Putovný pohár za nedeľnú hru Safari si tentoraz odniesol oddiel Živý Tis – Tisovec. Viac vám už prezradia fotky ☺.

INDIANKA JANKA

BIBLICKÁ HÁDANKA

Měli jsme zůstat věrní Hospodinu. Teď už to víme. Ale tehdy? Žili jsme v zaslíbené zemi a měli jsme se dobře. Naši rodiče, kteří zažili dobytí naší nové země, už nežili a pro nás ta velká vděčnost a oddanost Hospodinu už nebyla tak aktuální. Ve všech ostatních zemích uctívali jiné bohy – Baala a Ašoretu. Jen my jsme prý byli národ Hospodinův. A proto jsme byli zvláštní. Jenže my jsme chtěli zapadnout mezi ostatní. A tak se časem stalo, že jsme také podlehli uctívání Baala a Ašorety. A zapomněli jsme na Hospodina.

Hospodin to tak nechtěl nechat, a tak nám dal lekci. Padli jsme do rukou Kúšanovi Řišátajimskému. Otročili jsme mu osm let. Vzpomněli jsme si na Hospodina a začali ho prosit, aby nám odpustil a aby nás vysvobodil.

A Hospodin nás vyslyšel. Poslal nám vysvoboditele. Byl to syn Kenazův, mladší bratr Káleba. On pak šel do boje a Hospodin mu vydal do rukou našeho trýznitele. Na Kúšana tak mocně dolehla jeho ruka.

Náš vysvoboditel se stal naším soudcem. Vrátili jsme se k Hospodinu a teď žijeme v klidu a míru. (Soudců 3. kapitola)

Jak se jmenuje vysvoboditel?

Jak dlouho byl soudcem Izraele?

Kde kraloval Kúšan Řišátajimský?

JADV

PŘEDSTAVUJEME SE

Náš oddíl vznikl v lednu 1989 jako Stezka písmáků. A hned v létě 1989, tehdy ještě napůl ilegálně, jsme měli první tábor. Po převratu jsme se na nějaký čas připojili ke Skautu. V roce 1994 vznikl Klub Pathfinder a my jsme založili náš oddíl KP - Huroni. Název Huroni proto, že jsme se tehdy dost zajímali o indiánskou tematiku.

Na schůzkách se pravidelně schází 7 dětí, ale máme registrovaných 25 členů. Po prázdninách nás snad bude víc. Často jezdíme na akce naší oblasti - Jižní kříž, kde potkáváme naše kamarády z ostatních oddílů.

K4

P.S. V Českých Budějovicích by chtěl žít každý (tedy kromě mě - pozn. redakce).

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

Redakce: Jana Dvořáčková, Za Opusem 1231, 156 00 Praha 5 - Zbraslav

e-mail: advent@pathfinder.cz